

En apmänniska i Budapest.

På en av Budapests bangårdar blev det för litet sedan ett livligt tumult. Hundratala nyfikna hade infunnit sig för att vara ögonvittnen till en apmänniskas ankomst. Denna apmänniska var ifrån en ort, Abouy, i närheten av Budapest och ledsagades av en impressario och den sällsamma halvmänniskans fader.

Apmänniskan är den tjugofyraårige sonen till en bonde, Johann Assay. Han är 144 centimeter lång, och hela kroppen är bevoxen med hår. Han har en låg panna som en apa, långa armar och måste ha dem till hjälp, då han går. Både hans far och mor äro fullt normala i alla hänseenden. De ha fyra barn, som alla äro välväxta och friska. Redan kort efter apmänniskans födelse, visade sig ansatser till en abnorm hårväxt över hela kroppen. Då barnet hade blivit fem år och ännu ej kunde tala, lät bonden undersöka barnet på en klinik i Budapest. Det konstaterades då, att barnet hade djurinstinkter. Läkarna förklarade, att fallet var hopplöst, och att ingenting kunde rädda det.

Ju äldre barnet blev, desto mer framträdde de djuriska egenskaperna. Föräldrarna hänvisade Szani, som gossen hette, en plats i stallet. Här har den olyckliga varelsen tillbringat nitton år tillsammans med två hästar, två kor och två getter. För två månader sedan blev Szani plöteligen vild. Han var bunden med ett rep i stallet, men det lyckades honom att slita sig lös. Några minuter senare dök han upp på torget i den lilla byn. Förskräckta flydde människorna, då de fingo syn på den nakna halvmänniskan. Slutligen lyckades det gendarmerna att fånga in honom och föra honom tillbaka till stallet, där han bands med en järnkätting.

Sedan hans flykt ur stallet har den olycklige ej sett någon människa utom sin far och sina bröder. Ett artikulerat ord har han aldrig kunnat frambringa. Han kan ej heller sitta, utan intar alltid en opas ställning. En varietéimpressario fattade för några dagar sedan det beslutet att föra apmänniskan till Budapest och låta undersöka honom därstädes. Det var ett svårt arbete att få kläder på Szani, ty denne rev dem vrålande av sig. Först när han hade bandits till händer och fötter, lyckades det fyra starka bönder att delvis kläda honom. Burden fördes han till järnvägsstationen. Här erböllo han, fadern och impressarion en ensam kupé. Han visade sig först lugn, men i ett oöfvänt ögonblick hann han emellertid slå sönder ett fönster för att göra ett försök att fly. Han hejdades i sista sekunden och drog tillbaka in i kupén. Under den korta resan på tåget förtärde han tre kilo bröd, och ett halvt kilo kött slukade han i en munbit.

I Budapest fanna det ingen chaufför, som var beredd att köra impressarion och dennes apmänniska. Slutligen fördes Szani upp på en spårvagn på främre plattformen. Alla människorna stego ur av fruktan för honom. Szani fördes så till en kirurgisk klinik, där han skall genomgå en noggrann undersökning. Och sedan blir det väl den stackars varelsens hemiska öde att visas för pengar.